

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת קרח

מה לקח קרח?

"וַיִּקַּח קֶרַח בֶּן יִצְחָר בֶּן קֵהֶת בֶּן לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי אֶלְיָאֵב וְאֵוֹן בֶּן פֹּלֵת בְּנֵי רְאוּבֵן" (במדבר טז, א).

הפסוק מעורר תמיהה: הוא פותח בהכרזה "וַיִּקַּח קֶרַח" – אך אין מפורש בו את מה או את מי לקח קרח. מפרשים רבים עסקו בשאלה זו, וכנראה שדברי כולם אמת, וכל אחד מוסיף על רעהו ומסייע לנו להבין את פשר המחלוקת שהוביל קרח.

החיזקוני מפרש שקרח לקח את דתן ואבירם – הוא היה סוג של מנהיג והצליח לגרור אנשים אחריו. הרשב"ם מוסיף שהוא לקח הרבה אנשים – 250 איש אסף קרח, ועימם הוא הגיע אל משה רבנו.

רש"י מפרש שקרח לקח את עצמו לצד אחד והתפלג משאר העם, כלומר התחיל לעורר מחלוקת. פירושו של רש"י הוא תוספת על הפירושים הקודמים, שהרי ודאי נדרש קרח לאנשים נוספים איתו כדי להצליח במרד.

הרמב"ן מבין שקרח "לקח עצה בליבו", כלומר התייעץ עם עצמו – ומשום כך הגיע לשפל כה עמוק, ללמדנו את גודל הסכנה הטמונה באדם החושב שהוא מבין הכול ואיננו נזקק לאחרים.

המדרש צועד בכיוון דומה ומוסיף שקרח "לקח את עצמו" במובן של גאווה, וגאווה זו היא שהפילה אותו.

אפשר לחלק את הפירושים לשתי קבוצות המגדירות כל אחת את אופי הלקיחה שלקח קרח:

(א) קרח לקח עימו אנשים נוספים שסייעו לו במרד; (ב) קרח "לקח את עצמו" מתוך גאווה, להתייעצות עם עצמו ולשם מחלוקת.

שתי קבוצות הפירושים משלימות זו את זו, כי זו היא דרכם של מנהיגים שאינם עושים לשם שמיים: הם גוררים אחריהם אנשים מהעם אך באמת דואגים הם רק לעצמם.

משה רבנו הניצב מול קרח הוא ההיפך הגמור מסוג זה של מנהיגים: משה הוא האיש העניו מכל אדם, שהגיע לשררה אך ורק כדי לשרת את עמו.

שאל דוד בוצ'קו